

דף ד.

עין משפט ג.

או"ח סימן תרל סעיף ב

ב. אם היו שתי דפנות זו אצל זו ר' כמין גם ש', עושה דופן שיש ברחבו יותר מטפח ומעמידו בפחות מג' טפחים ת' לאחד מהדפנות, ויעמיד קנה כנגד אותו טפח ויעשה לה צורת הפתח א' שיעמיד קנה עליו ועל הטפח וכשרה, אף שהקנה שעל גביהן אינו נוגע בהן.

הגה: ואם הטפח והדופן ב' מגיע לסכך א"צ קנה על גביהן. מה שנהגו בצורת הפתח עגולה זה לנוי בעלמא ג'.

ר. בגמ' סוכה דף ו' ע"ב אמרו שתיים כהלכתן והשלישית אפי' טפח, וצריך צורת הפתח. שכתוב בסכת שנים חסרים ואחד מלא בוא"ו נחשב לשנים הרי ארבעה אחד לגופיה וג' לדפנות ובאה הלכה למשה מסיני והעמידה השלישית על טפח.

ו' ומחיצות אלו שמהני לסוכה מותר לטלטל בה גם בשבת דכמו שחשיב מחיצה לענין סוכה חשיבי נמי לענין שבת והוא מגמ' בסוכה ז' ע"א, ורש"י שם. וכתב הר"ן שראוי להחמיר לענין מעשה, וכ"כ המ"ב אות י"א.

ש. שהיא גימ"ל יונית והיא כצורת דל"ת בכתיבה אשורית.

ת. דאז הוי לבוד ונחשב כאילו ד"ט מחיצה והוא רוב הכשר ז' טפחים שיעור סוכה. וכתב המ"א דכל מה שמועיל קנה כל פחות מג' טפחים דוקא בסוכה של ד' דפנות אבל סוכה של ג' דפנות צריך ב' דפנות שלמות, אבל מדברי הב"י ורש"י בסוכה י"ז ע"א ד"ה דופן, והלבוש, משמע דגם בסוכה של ג' דפנות מהני קנה בפחות מג' טפחים ולא בענין שניים שלימות. כה"ח אות י"ח.

א. עשיית צורת הפתח הזה הוא מדרבנן, ב"ח. ואם שכח לעשות לה צורת הפתח מותר לעשותו ביו"ט ע"י גוי דשבות במקום מצוה מותר. כה"ח אות כ"א.

ב. צ"ל הטפח והקנה מגיע לסכך. ביאורי הגר"א. מ"ב אות י"ב.

ג. וראוי לעשות כן משום זה אלי ואנוהו. ט"ז ס"ק ד'. ויש מי שכתב שעושים צורת הפתח עגולה להפטר ממזוזה למחייבים והעיגול עושים אותו עד פחות מעשרה מגובה הקרקע. כה"ח אות כ"ו.

דף ד :

א"ח סימן לב סעיף א

עין משפט א.

א. מצות תפילין שיכתוב ארבע פרשיות ד' שהן קדש לי כל בכור עד למועדה מימים ימימה ה', והיה כי יביאך עד כי בחוזק יד הוציאנו ה' ממצרים, ופרשת שמע' עד ובשעריך ופ' והיה אם שמוע עד על הארץ.

הגה: וצריך לכותבם בסדר הזה ז' מתחלה הקודמת בתורה ואם שינה פסול ה', ולכתחלה יכתוב של יד קודם של ראש ט'.

ד. מנחות ל"ו.

ה. בשו"ע נפלה ט"ס וכתב עד למועדה.

ו. וצריך לכתוב בתפילין ובמזוזה הדל"ת של אחד גדולה ועבה כשיעור ד' דלתי"ן קטנים, מ"א ס"ק א' מכתבי האר"י ז"ל.

ז. גם בשל ראש שהם בקלפים נפרדים צריך לכותבם בסדר הזה כך פסק בב"י להלכה.

ח. סופר שכתב כמה זוגות לתפילין של ראש וכסדרן ואח"כ נתערבו הפרשיות ואינו יודע מה סדרן, צריכים גניזה ואפי' מספק ספיקא אין להתיר, קול יעקב באות ד'.

טו. סופר שכתב ד' פרשיות של ראש כסדרן ואח"כ נפסלו ב' פרשיות הראשונות פסולות, ויש לו פרשיות אלו שכתב לתפילין אחרות שנכתבו מקודם הראשונות מותר לצרפם אע"פ שלא נכתבו על דעת לצרפם מתחלה. קול יעקב אות ז'. וי"א דאין מצטרפים הפרשיות האחרות שנכתבו מקודם לאחרונות כיון שהאחרונות נכתבו בפסול, אבל אם נפסלו הפרשיות הראשונות אחרי שנכתבו בכשרות בזה אפשר לצרף פרשיות אחרות שנכתבו מקודם. קול יעקב אות ח', ועיין עוד במה שהאריך שם.

טז. כ"כ הב"י בשם מהרי"א אבל הב"ח כתב שדעת הטור שיכתוב תחלה של ראש ואח"כ של יד, וכן הוא ע"פ קבלת האר"י ז"ל בשער הכוונות בדרושי תפילין דרוש ב' וז"ל תחלה צריך שיכתוב התפילין של ראש ויתקנם לגמרי ויתפרם וישחירם ואח"כ יכתוב של יד ויתקנם וישחירם.

גם צריך לכתוב הד' פרשיות של יד או של ראש רצופים יחד, ולא יפסיק בשום דבר בניהם כלל ועיקר, ועיין בקול יעקב אות ט' תפלה לאמרה לפני הכתיבה. ולדינא בין הקדים של ראש או של יד כשר וגם מה שלא יפסיק בד' פרשיות זה רק ממידת חסידות, שם.